

మానవత్వం యొక్క మాటలు

తరువాత, అంతా మూతయిందని తెలుసుకొని, లేఖనము నెరవేరుటకై యేసు, 'నాకు దవ్వేకగా ఉంది' అని చెప్పెను. అక్కడ దేరాక్షరసమ చేలక కుండ ఒకటి ఉండిను గనుక, వారు ఒక నహంజిని దానిలో నానబెట్టి, ఆ నహంజిని హిస్సోమ మౌకక కాడకు గుచ్చి, యేసు వెదమల దగ్గరకు ఎత్తెరి. (యోహాను 19:28)

వైదైన చూస్తే, ఆ మాటకు మనకు ఎలాంటి అర్థం లేదు. ఆరు గంటల హటు శిలువపై ఉండి, దాహంతో నీరనించే, చనివోతున్న వయక్తీ నుండి మేరు ఆశించే మాట అది. "నాకు దాహంగా ఉంది." అమను, అతను చెప్పబోయేది అది. కానీ అతను అంతకంటే చాలా ఎక్కువ చెప్పాడని నేను అనుకుంటున్నాను. ఇది తాను బ్రతకే బయటపడ్డానని చేసిన ఒక వరకటన అని నేను మేకు సూచిస్తాను.

శిలువ వద్ద రెండు హనీయాల గురించి వరన్తావించబడిందని బహుశా మేకు గుర్తుండే ఉంటుంది. హటిలో ఏది ఏది అని తెలుసుకోవడం ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. మత్తయీ 27:34లో, యేసును శిలువపై దించుతున్నప్పుడు, "చేదు కలిపిన దేరాక్షరసం" అని వీలువబడి ఒక హనీయం ఆయనకు ఇవ్వబడిందని బైబిలు మనకు చెబుతోంది. ఆ చేదు ఒక మత్తయి కలిగించే పదార్థం, అంటే తీవ్రమిరిని కలిగించేది. క్రూరమైన రోమన్లలో కూడా కొద్దిహటి కరుణ ఉండేది. వారు ఒక వయక్తీని శిలువపైకి ఎక్కించే ముందు, అతని మనసును మౌద్దుబార్చడానికి మరియు నొవ్వేని తట్టుకోవడానికి అతనికి ఏదో ఇచ్చేవారు. యేసుకు అలా ఇచ్చినప్పుడు, ఆయన నీరాకరించారు. ఆయన, "వద్దు" అని అన్నారు.

ఆయన దానిని ఎందుకు తీరనకరించాడు? ఒక కారణం ఏమిటంటే, యేసు నీశ్చయంగా ఎలాంటి తవ్వించుకునే మార్గాలను లేదా సత్వరమార్గాలను ఎంచుకోలేదు. ఆయన శిలువ యొక్క మూర్తీ భారాన్నే మరియు మూర్తీ ఉగ్రతను సహించాలని నీశ్చయించుకున్నాడు. యేసు తన మూర్తీ మానసిక ఆరోగ్యాన్నే కోరుకున్నాడు. ఆయన అక్కడ వేలాడుతున్నప్పుడు తన ఇంద్రియాలను ఉపయోగించుకున్నాడు, తద్వారా శిలువ నుండి చేసిన ఈ ఏడు వరకటనలలో తన జీవితం మరియు పరిచరయ మౌత్తాన్నే సంగ్రహించగలిగాడు.

కానీ ఆరు గంటల తర్వాత మరో హనీయం అందించారు. అది వెనిగర్ కలిపిన వైన్ అని మాకు చెప్పారు. అది భీనంగా ఉంది. అది చౌకబారు వైన్, అసలు మిలియబెట్టలేదేమో గానీ; అది వెనిగర్ కలిపిన వైన్. పండితులు సాధారణంగా, "ఒక భాగం దేరాక్షరసం, రెండు భాగాల వెనిగర్" అని అంటారు. దానికి చేదు లేదు, అది మౌద్దుబార్చే గుణాన్నే కూడా కలిగి లేదు. వైగా, అది ఆయన ఇంద్రియాలను ఉత్తేజపరుస్తుంది. అప్పుడు యేసు, "నాకు దాహంగా ఉంది," అని చెప్పగా, వారు దానిని ఆయనకు ఇచ్చారు.

అయితే ఆయన రెండవ హనీయాన్నే ఎందుకు తీరాగాడు?" 28వ పచనాన్నే చూడండి. "తరువాత, అంతా ఇప్పుడు మూతయిందని మరియు లేఖనం నెరవేరాలని ఎరిగి, యేసు, 'నాకు దవ్వేకగా ఉంది' అని అన్నాడు." వరజలారా, శిలువపై వేలాడుతున్నది దేమిట అనడానికి ఇది మరొక సాక్ష్యం. చూడండి, ఆ క్షణంలో యేసుకు ఏమీ తెలిసినదో అది కేవలం దేవునికి మాత్రమే తెలిసి ఉంటుందని నేను గట్టిగా నమ్ముతున్నాను. ఆరు గంటల హటు భరించలేని, మనసును మౌద్దుబరిచే నొవ్వేని అనుభవించిన తరువాత, మరియు తాను చనివోవడానికి కేవలం కొన్నే క్షణాల ముందు, శిలువపై వేలాడుతున్న ఆ వయక్తీ తన జీవితం గురించిన 700కు వైగా వరపచనాలన్నే నెరవేరాయో లేదో చూసుకోవడానికి హటిని ధ్యానించాడు. ఈ కేరెండిని కేవలం యేసు మరణం గురించిన వరపచనాలు.

బాగా తెలిసిన నేనహితునిచే దోహం. (క్రీతనలు 41:9)

శిష్యులను విడిచిపెట్టడం. (క్రీతనలు 31:11)

తవ్వుడు ఆరోపణలు. (క్రీస్తున 35:11)

తన న్యాయాధిపతుల ఎదుట మౌనం (యెషయా 53:7)

నిర్దోషిగా కనబడటం (యెషయా 53:9)

అతనిని అపరాధులతో లెక్కించడం. (యెషయా 53:12)

నీలువ వేయబడటం. (క్రీస్తున 22:16)

వరకొప్పకుల అపహాసం. (క్రీస్తున 109:25)

విమోచన లేకపోవడం అనే ఎగతాళి. (క్రీస్తునలు 22:7,8)

తన వన్తీరాల కోసమైనా జూదం ఆడటం. (క్రీస్తున 22:18)

తన శత్రువుల కొరకు చేసిన వరారోధన. (యెషయా 53:12)

దేవునిచేత విడువబడటం. (క్రీస్తున 22:1)

తన ఆత్మను తండ్రే చేతులకు అప్పగించుట. (క్రీస్తున 31:5)

ఎముకలు పీరగకుండా ఉండటం. (క్రీస్తున 34:20)

ధనవంతుని సమాధిలో హత్యపెట్టడం. (యెషయా 53:9)

హరు నా దూహము తీర్చుటకు నాకు చీరక ఇచ్చారు (క్రీస్తున 69:21)

మరణం గురించే ఇన్నీ వరవచనాలు ఉన్నాయని మేకు తెలుసా? ఈయన కేవలం ఒక మనిషేనా? ఆయన హటన్ నేటి గురించే ఆలోచిస్తుండగా, ఇంకా నెరవేరని ఒక వరవచనం, ఒక చివర వరవచనం ఆయన మనస్సులోకి వచ్చింది. క్రీస్తున 69:20లో చిరుధాన్యం అర్పించబడుతుందని, అది వినియోగించబడుతుందని వరవచించబడింది. తాను వరవచనాలన్నీంటినీ నెరవేరుస్తానని, నెరవేరేచిత్తీరాలని ఎరిగిన యేసు, ఆ నెరవేరేమకు కారణమయ్యేలా ఒక మాట పలికారు. ఆయన, "నాకు దవ్వకగా ఉంది" అన్నారు. హరు ఆయనకు చిరుధాన్యం ఇచ్చారు. అది పరమార్థాత్మక ఒక వరకటన. కానీ దానికంటే ముఖ్యంగా, అది అవతారానికి ఒక వరకటన.

యేసు నీలువ నుండి ఈ మాట చెప్పడానికి రెండు కారణాలు ఉండి ఉండవచ్చు. ఒకటి, వరవచనాన్నీ మూరేతే చేయడానికి; మరొకటి, ఆ మనిషికి దూహం వేయడం వల్ల. మొదటి కారణం ఆయన దేవుడిని మనకు చూపిస్తుంది, అయితే రెండవ కారణం ఆయన మనిషి అని చూపిస్తుంది. ఈ రెండూ కలిసి, చరిత్రలోకెల్లా గొప్ప వాదన అయిన అవతార వాదనను మరోసారి ధృవీకరిస్తాయి. అవతారం అంటే ఈ మనిషి, అనగా యేసు, దేవుడి మాంసరూపంలో వచ్చాడని అర్థం. బైబిలు అంతటా ఈ వాదనకు సంబంధించిన వరవచనాలు ఉన్నాయి. యోహాను తన సువార్తను "అదియందు హక్యముండిను" అని వరారంభించాడు (అది యేసుకు ఒక రూపకం). "అదియందు హక్యముండిను, ఆ హక్యము దేవునితో ఉండిను, ఆ హక్యము దేవుడైయుండిను." (యోహాను 1:1) ఆ తరువాత 14 వచనాల తరువాత, ఆయన ఇలా అన్నాడు, "ఆ హక్యము శరీరధారియై మన మధ్యనే నివసించెను."

కొలొససయులు 2:9 ఇలా చెబుతోంది, "ఎందుకంటే కరీన్తునందు దైవత్వ పరమార్థాత్మక అంతా శరీర రూపంలో నివసించుచుండి," లేదా, 1 తిమోతీ 3:16, పౌలు తిమోతీతో ఇలా అంటాడు, "ఆయన శరీరంతో వరత్తుకొన్న ఆత్మ దేహాన్ని నిర్దోషిగా తీర్చబడడాడు," మరొకటి ఈ జాబితా కొనసాగుతుంది.

ఇంకా చాలా ఉన్నాయి. ఈ విషయాన్నే నేను ఎంత నొక్కి చెప్పినా తక్కువే. అవతూర వాదన అనేది విశ్వాసానికి సంబంధించిన ఒక ఖండంతర విభజన రేఖలాంటిది, అది ఒక వైవా లేదా మరో వైవా వైపు వరపహిస్తోంది. చూడండి, వరపంచం యేసును వరేమిస్తోంది. అమరీకాలో తొంభై శాతం మంది తాము క్రైస్తవమతములను కూడా చెప్పమకుంటారు, వరతే ఒక్కరూ యేసును ఇష్టపడతారు ఎందుకంటే ఆయన వరేమగలవాడు, మంచివాడు, ఆవ్యాయంగా, మృదుమగా ఉండేవాడు. అంతేకాక, ఆయన ఒక మంచి బోధకుడని, గొప్ప తత్వవేత్త అని, దయగలవాడని చెప్పమకోవడానికి వరపంచం ఆత్మరుతగా ఉంది. కానీ మేరు ఆయనను శరీరధారియైన దేమడిగా అంగీకరించకపోతే, అవ్వమకు బైబిల్కు అర్థం గానీ, తరకం గానీ ఉండదు. మానవాళి మోతతంలో ఇదే అత్యంత కీలకమైన వాదన. ఆయన శరీరధారియైన దేమడిని మేరు విశ్వసనీయత, మగతావన్నీ సరిపోతాయి. ఆయన నీటిపై నడిచాడా? అవును, నీటిని స్పృశించినవాడు దానిపై నడవగలడు కదా? ఆయన సమాధిలో నుండి బయటకు వచ్చాడా? జీవాన్నీ మార్చినవాడు, మృత్యుము ఆయనను బంధించలేకపోవడంలో ఆశ్చర్యమముంది? నిలువపై వేలాడుతూ, "మీ హాపములు కష్టమించబడినవి" అని ఆయన చెప్పగలిగాడు. ఆ నిలువపై ఉన్నదీ దేమడే అయితే, ఆయన మరణానికి రక్తక్షణాత్మక వరముఖ్యత ఉండటంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

మన జీవితాలలోని కీలకమైన నిర్ణయం ఇదే: ఈయన నీజంగా దేమడా? లేక, దేమడా ఈయన? అంతే. మరియు, "నాకు దూహం వేస్తోంది" అనే హాకయం, "అవును" అని చెబుతుంది. అవును, ఆయన దేమడే. ఆయన దేహధారియై వచ్చిన దేమడు.

నేను మేకు చెప్పదలుచుకున్నదేమిటంటే, దేమడే దేహధారియై వచ్చిన యేసు అవతూరం మనకు ఒక ఆచరణాత్మకమైన, రోజువారీ మార్గంలో సర్వసేవం. ఆకాశంలో నక్షత్రాలను ఉంచిన, తన మాటతో ఈ వరపంచాన్నే స్పృశించిన, మరియు మే తల్లి గర్భంలో మేకు జీవాన్నే ఇచ్చిన ఆ దేమడే, మేరు అనుభవించేది ఆయన కూడా అనుభవించడం కోసం, మేలాగే చెమట పట్టడం కోసం, మేలాగే బాధపడటం కోసం, మరియు మేలాగే ఏడవడం కోసం వచ్చాడు, జీవించాడు, మరియు నిలువపై మరణించాడు.

విచారకరమైన హాన్తవం ఏమిటంటే, చాలా మంది వరజలు—ఇవ్వమకు నేను క్రైస్తవమత గురించి కూడా మాట్లాడుతున్నాను—యేసును అంగీకరిస్తారు, కానీ ఆయన వారి ధైన్యం జీవితాన్నే నీజంగా ఎలా వరభావితం చేయాలనుకుంటున్నాడో వారికి చాలా తక్కువ అవగాహన ఉంది.

చాలామంది వరజలు యేసును, క్రైస్తవతవయం అనే ఒక మతాన్నే, సంఘం అనే ఒక సంస్థను, బైబిల్ అనే ఒక వరవర్తనా నియమావళిని నేర్పించడానికి వచ్చిన వయక్తగా చూస్తారు, అంతే అనుకుంటారు. కాదు! యేసు మతాన్నే నేర్పించడానికి ఈ భూమికి వచ్చే ఆ నిలువను మోయలేదు. ఆయన సంబంధాలను మనఃనేర్పించడానికి వచ్చాడు.

మేరు అది ఇంతకుముందు విని ఉండవచ్చు, కానీ ఇవ్వమకి అర్థం కాకపోవచ్చు. యేసు శరీరధారియై వచ్చాడని, ఆయన ఇక్కడికి వచ్చాడని, అది చేసి, పరలోకానికి తీరిగి వెళ్ళాడని, ఆయన చేసింది ముఖ్యమైనదని, ఇక ఆ విషయం ముగిసిపోయిందని మేరు నమ్ముతారు. ఇక్కడ లేని వయక్తతో మేరు ఎలా సంబంధం కలిగి ఉంటారు? మేరు ఆయనను చూడలేరు, తాకలేరు, అనుభూతి చెందలేరు లేదా వినలేరు. మనం ఒక వేడకల వచ్చే ఆ రేఖల చిన్నారలాంటి హాళి. ఆ హాప ఏడుస్తోందగా, ఆమె తల్లి ధైర్యం చెప్పి, ఆమెలో నేహతంత్రయాన్నే వెంబడించే వరయత్నంలో ఆమె పడకగదిలోకి వెళ్ళి, ఆమెను నీమురుతూ, "ఇవ్వమకు బంగారం, తీరిగి వెళ్ళి పడుకో, యేసు నీతో ఉన్నాడు" అని చెప్పింది. ఆ చిన్నారి వెనక్కి తీరిగి చూసి, "సరే మంచిది, నువ్వు యేసుతో ఇక్కడే ఉండు, నేను నానంతో లోపలికి వెళ్ళున్నాను" అని చెప్పింది.

ఇవ్వమకు మనం దాన్నే చూసి నవ్వుకుంటాం, కానీ నాకు తెలిసిన చాలామంది యేసు విషయంలో నీజానికి అలాగే వరవర్తనీతారు. యేసు ఎక్కడో ఉన్నాడని చాలామంది నమ్ముతారు, కానీ మనల్ని హత్తుకోవడానికి మాంసం, రక్తం ఉన్న ఒక మనిషి కావాలి.

మనకు అందుబాటులో ఉండే హాళి, మనల్ని నేర్పించగలిగే హాళి, మనల్ని నీజంగా అర్థం చేసుకోగలిగే హాళి కావాలి. "యేసు పట్టించుకుంటాడా? ఆయన మనల్ని నేర్పించగలడా?" అనే వరశనకు సమాధానమిచ్చే హాకయభాగం ఏదైనా ఉందంటే అది ఇదే.

మనం ఆయనను నొప్పశించగలమా? ఆయన ఈ రోజు నా అవసరాలను నీజింగా తీర్చగలడా? మనం ఇవ్వమిచ్చి అధ్యయనం చేస్తున్నానని లేఖన భాగం ఇది. యేసు, "నాకు దవ్వేకగా ఉంది" అని అన్నాడు.

బైబిల్ మోతతంలో అత్యంత అద్భుతమైన విషయాలలో ఒకటి ఏమిటంటే, యేసు తన పరీచర్యను వరారంభించడానికి ముందు, 40 రోజుల హటు ఆహారం లేకుండా అరణ్యంలోకి వెళ్ళాడు. మరియు బైబిల్ గ్రంథంలోనే అతీ తక్కువ చేసి చెప్పిన మాటలలో ఒకటి ఉంది, అది ఇలా చెబుతుంది: "మరియు ఆయన ఆకలితో ఉన్నాడు." నలభై రోజులు ఆహారం లేకుండా ఉన్నా ఆయన ఆకలితో ఉన్నాడు. ఇవ్వమిచ్చి, తన జీవితము చివరి కొన్నే నిమిషాలలో, ఆయన నేలువపై వేలాడుతున్నవ్వమిచ్చి, ఆయన దూహంతో ఉన్నట్లు మనం చూస్తాము.

ఆయన పరీచర్య వరారంభంలో, ముగింపులో యేసు అత్యంత వర్రాధమిక మానవ అవసరాలైన ఆకలి దవ్వేకలతో వర్రాడటం మనం చూడటం నాకు ఆసక్తికరంగా అనివీనతుంది. మనకు అలా ఎందుకు చెప్పారో మరీ ఎవ్వమిచ్చి ఆలోచించారా? మతతయి 4వ అధ్యాయంలో, అరణ్యంలో యేసు నాతానుతో ముఖాముఖిగా తలపడి, వరపంచానీ ఎవరు పరీహలినతారో తీలించుకోవడానికి వరయతీనీనతున్నవ్వమిచ్చి, ఇక్కడ ఎందుకు అలా చెప్పారు? మనం సరవకాలాల ఆధ్యతామిక యుద్ధం గురించే మాట్లాడుకుంటున్నాము. ఇవ్వమిచ్చి మనకు "ఆయనకు మిక్కిలి ఆకలి వేసింది" అని చెప్పబడింది. ఎన్నడూ లేనంతటి చీకటిమయమైన ఆ రోజున, మన హహలనీ ఆయనపై మోపబడుతుండగా, యేసు కూడా అదే అంధకారానీ అనుభవీనతూ, తండ్రే కోసం వెతుకుతూ, ఆయనను కనుగొనలేక, "నా దేహ, నా దేహ, నన్ను ఎందుకు వీడిచివెట్టాము?" అని మరవెడుతున్నవ్వమిచ్చి, ఇక్కడ ఎందుకు అలా చెప్పారు? మనకు ఇంకా ఇలా చెప్పబడింది: ఆయనకు దవ్వేక వేసింది.

మనకు ఆ విషయాలు ఎందుకు చెప్పబడ్డాయో మరీ ఎవ్వమిచ్చి ఆలోచించారా? హొబ్బీయులు 4:15-16 వచనాలలోనే మాటలు మన చెవులలో సంపారణంగా నీజిమనీ ధవనించడం కోసమిచ్చి: "మన బలహీనతలయందు జాలిపడలేనీ వరధానయాజుకుడు మనకు లేడు గానీ, మనవలెనే అన్నీ వీధాలా శోధించబడి, హపము లేనీవాడు మనకు ఉన్నాడు. కాబట్టి మనము ధైర్యముతో కృపా సేహూసనమును సమీవీదదాము, అవ్వమిచ్చి మనము కనీకరమును వొంది కృపను కనుగొందుము." దీనిని చూడండి, "మన అవసర సమయంలో మనకు సహాయము చేయుటకు."

ఆ అందమైన హటు ఇలా చెబుతుంది, "సంతోషించడానికి గానీ, హటు హడటానికి గానీ వీలులేనంతగా నా హృదయం బాధపడినవ్వమిచ్చి యేసు పట్టించుకుంటాడా? భారాలు నన్ను వీడినతున్నవ్వమిచ్చి, చేంతలు నన్ను వీధీనతున్నవ్వమిచ్చి, నా మారేగం అలసటగా, సుదీర్ఘంగా మారుతున్నవ్వమిచ్చి? ఓ అమను, ఆయన పట్టించుకుంటాడు, ఆయన పట్టించుకుంటాడని నాకు తెలుసు." కానీ ఆ హటు కంటే గొప్పగా వేతురు ఇలా అన్నాడు, "మీ చేంతలనీటిని ఆయన వడిద వేయండి, ఎందుకంటే ఆయన మీ పట్ల శరదీధ వహీనతాడు." (1 వేతురు 5:7)

చీకటి రాతరులలో మరియు భయానక సమయాలలో, తన చేతులతో నన్ను కొగిలించుకోవడానికి, నా చేయిని భౌతికంగా పట్టుకోవడానికి యేసు ఈ రోజు శరీరధారీయై ఇక్కడ లేడు. ఆయన ఇవ్వమిచ్చి శరీరధారీయై ఇక్కడ లేనందుకు నేను సంతోషిస్తున్నాను. ఎందుకంటే ఆయన చేయవలసినదీ చేసాడు మరియు మన హపం తొలగించబడింది. ఆయన ఇంకా ఇక్కడ ఉండి ఉంటే, మన హహనీ క్షమించే, దాని నుండి మనల్ని దూరంగా ఉంచే ఉద్దేశ్యంతోనే ఉండివాడు. ఆయన శరీరధారీయై ఇక్కడ లేనందుకు నేను సంతోషిస్తున్నాను, ఎందుకంటే ఆయన పరలోక సేహూసన గదిలో తండ్రే ఎదుట మన కోసం విజ్ఞాపన చేస్తున్నాడు. నేను సంతోషిస్తున్నాను, ఎందుకంటే ఇవ్వమిచ్చి ఆయన కాలం, వరదేశం మరియు అంతరీక్షం అనే పరీమీతులతో కూడిన శరీరంలో లేడు. ఆయన మన బాధ, వేదన మరియు అవసరాలనీనిటిని ఒకే సమయంలో తెలుసుకొని, హటినీ తీర్చగలడు. మనం కువ్వరొగిలాగానో, గరుడడిహడైన బరీతమయులాగానో, లేదా ఆ గరుడడిహనిలాగానో ఉండనవసరం లేదు; మనం ఇలా తెలుసుకోవడానికి వరయతీనీనవసరం లేదు: యేసు నజరీతులో ఉన్నాడా? యేసు కవెర్రొములో ఉన్నాడా? యేసు యరూషలేములో ఉన్నాడా? నేను ఆయనను చూడాలనుకుంటున్నాను. అతను అక్కడే ఉన్నాడు, మనం ఎవ్వమిచ్చి అతనిని తాకగలిగే చోటనే ఉన్నాడు.

ఆయన భౌతికంగా ఇక్కడ లేనందుకు నేను సంతోషిస్తున్నాను, ఎందుకంటే ఆయన మనతో ఉండటానికి కాక, కోరినట్లు బాప్తీస్మం వొంది నూతన సృష్టిగా లేపబడినవ్వడు మనలో నివసించడానికి, దేమని పరిశుద్ధాత్మ అయిన ఒక "ఆదరణకర్త"ను విడిచి వెళ్ళారు. మనలో నివసించే పరిశుద్ధాత్మ మన వరారోధనలలో విజ్ఞాపన చేస్తున్నారు. రోమా 8:26 ఇలా చెబుతోంది, ఎలా అర్థించాలో కూడా మనకు తెలియని మూలుగులను ఆయన మన కొరకు అర్థిస్తున్నారు. ఎలా అడగాలో కూడా మనకు తెలియని మన అవసరాల గురించి ఆయన తండ్రితో మాట్లాడుతున్నారు. అందువల్ల, మనలో ఎవరైనా వరారోధనలలో దేమని వద్దకు వచ్చినవ్వడు, పరలోకంలో ఉన్న యేసు మనకున్న ఏ అవసరాన్నైనా గుర్తించి తీరచగలరు. ఇది మేకు ఏమాత్రం అర్థం కాకపోతే, దానికి కారణం మేరు "మానమడైన" యేసును ఎన్నడూ కలుసుకోకపోవడం, లేదా ఆయనతో ముఖాముఖిగా మాట్లాడి అవకాశంగా మేరు వరారోధనను ఎన్నడూ చూడకపోవడం. కేవలం వరారోధించకండి, వరారోధనలోనే జీవించండి. అది శరద్ధను వరకటించడమే. ఒక రచయిత ఇలా అన్నారు, బెత్తెహోములోని ఉయ్యాల దేమడు వచ్చాడని నిరూపిస్తుంది. కల్వరిలోని నిలువ దేమడు శరద్ధ వహిస్తాడని నిరూపిస్తుంది.

హరు చీరక, దోరాక్వారసము కల హిస్సోమ కూడను ఆయన బెదమల దగ్గరకు ఎత్తేరి. "ఆయన ఆ హానియము పుచ్చుకొనినవ్వడు, యేసు, 'సమావృతమైనది' అని పలికి, నాగిలపడి తన ఆత్మను అవ్వగించెను." (యోహాను 19:30) యేసు తాను దైవని వరకటించుటకు ముందు మానహళ అవసరాలు తీరవలసి వచ్చెను. ఆయన తన మానవ దాహం తీరి, ఉపశమించే వరకు, "సమావృతమైనది" అని పలకలేకపోయాడు. మన హహలన్నీటిని, దుఃఖాలన్నీటిని భరించే యేసు రూపంలో మనకు ఎంతటి నేనెహోతుడు ఉన్నాడు.

అమెజింగ్ గోరెన్ హరం # 1255, నటివ్ ఫలాట్ మార్చి 24, 1996